

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCCLI. ad annum CCCCLXXV.

Parisiis, 1644

L. Epistola Episcoporum Cappadociæ Primæ, Ad Leonem Imperatorem.
Religiosissimo, & a Deo infulas imperiales adepto, Leoni Augusto, Alypius
episcopus Cæsareæ Cappadociæ, in Domino salutem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14887

ANNO
CHRISTI
451.
* OCTIUS

* Trefius misericordia Dei episcopus Melitenæ metropolis sanctæ & catholicæ ecclesiæ, propria manu subscribens, secundum sanctionem vestræ pietatis, meam sententiam per præfatam epistolam protuli, quid sentio in confessione sanctorum patrum in Nicæa conuenientium, quam secutum est & Calchedonense sanctum & vniuersale Concilium: simul & quod sapio super Timotheum, quem preces accusauerunt: & custodiri vestram potestatem sanctis ecclesiis & omni orbi terrarum temporibus longis exoro.

Ioannes episcopus Aræ, similiter.

Adelphius episcopus Arabiæ, similiter.

L.

EPISTOLA EPISCOPORVM
CAPPADOCIÆ PRIMÆ,
AD LEONEM IMPERATOREM.

Religiosissimo, & a Deo infulus imperiales adepto, Leoni Augusto, Alypius episcopus Cæsariæ Cappadociæ, in Domino salutem.

MAXIMVS omnium Dominus Deus munus optimum & sanctis Dei ecclesiis & toti orbi terrarum vestrum condonauit imperium. Et hoc nos non aliqua coniectura dicimus, sed ipso rerum experimento eruditi proferimus. Nam quando in ipso principio vestri regni, quod a Deo in omni orbe suscepistis, non aliunde, nisi vnde decebat, imperii fecistis initium, maximum est indicium voluntatis vestræ, quam habetis circa benefici largitorem. Mox enim vt ad imperium accessistis, bene etiam hoc dispensante pro nobis Domino nostro Iesu Christo, repente iusta Dei sententia in vestra pietate monstrata est, magis autem in nobis. Nam virtus imperantis commune bonum est, & vtile singulorum, redditusque per vos & a vobis cunctis sanctis Dei ecclesiis honor, literis vbique currentibus atque significantibus, & quam habeatis circa fidem orthodoxam voluntatem, & quia nihil veritati præponitis. Hinc itaque nobis fiducia conceditur, & bonorum omnium spem habere confertur sub tali principe constitutis, qui & subiectorum salutem rebus omnibus superponit. Quia vero contigit turbas atque tumultus emergere, & in his magis rebus, vbi vobis maximum est studium, id est, circa Dei ecclesias pacis iura con-

Yy iij

ferre, quam bonitatis inimicus diabolus ab eis auferre, & violentiam inferre tentauit: neque in hac causa nostram probaris neglexisse cautelam, inuigilas autem, & cuncta consideras secundum bonos pastores, ne lupis liceat oues arripere: aut certe secundum optimos medicorum, alligas vulnera, & eis præbes denuo medicinam. Cooperetur itaque Dominus huic vestræ pietatis intentioni, & modum inueniat, quatenus omnia quæ diuisa sunt, copulentur, & disrupta totius corporis membra rursus compagentur, & totum ecclesiæ corpus salubritati reddatur, vnitumque seruetur. De his enim, vnde mihi vestris literis præcepistis, id est, de sancto Calchedonensi Concilio, & Alexandrinis malis, quæ cum fieri non oportuerit, facta dicuntur: hoc tantum dico, quia similiter ignorauit & quæ Calchedone sunt gesta, quia nec in Synodo fui; & ea quæ Alexandria facta sunt, nunc vix audiui; simul & quomodo defunctus est sanctæ memoriæ Proterius, & quia eo viuente, is qui nunc episcopus factus dicitur, ordinatus est. Quia vero iussistis me de his omnibus ignorantem, meam vobis sententiam declarare, colligere festinaui episcopos sub me constitutos, (sunt enim duo) quorum vnus, sicut præcepistis, aduenit, & ipse mecum fecit sententiam manifestam: alter vero infirmitate detentus, occurrere quidem non valuit, suam vero voluntatem ad me datis literis indicauit, quas etiam meæ suggestioni coniungens pariter destinaui. His itaque sic se habentibus, vestræ pietati significo, quia ea quidem quæ particulariter examinata sunt atque gesta a sanctis episcopis in Calchedonensi collectis ciuitate, non legi, (neque enim a sanctæ memoriæ tunc episcopo Thalassio, qui interfuit sancto Concilio, aliquid hic amplius est allatum ex his quæ gesta noscuntur) sed tantummodo definitionem expositam ab illo sancto Concilio, ab eo delatam inspexi: quam relegens salubriter, congruenterque suscipiens atque intelligens, & (vt reor) mente recta eam vt oportebat examinans, comperi a recta fide non dissonare. Nam & trecentorum decem & octo sanctorum patrum Nicææ conuenientium laudat fidem, & eam sequi omni intentione festinat, & inuiolabiliter immobiliterque custodit: in qua, gratia Domini nostri Iesu Christi, & baptizati su-

mus & credimus, & in qua credere accedentes ex gentibus edocemus: sed & reliquos omnes sanctos sequitur patres, & eos qui post illos in regia ciuitate collecti, & rursus qui Ephesi conuenerunt: & ut simpliciter dicatur, omnes qui in fide & recto dogmate sunt præclari, socios asserit & fidei communicatores. Inscribit & sanctæ memoriæ Cælestinum, & maximum Cyrillum, qui vbique noscitur approbatus, & maxime in anathematibus prolatis contra Nestorium, & ei similia sapientes: sed etiam eos qui cum illis pro pietate dimicarunt atque decertarunt contra Nestorium veritatis inimicum, & qui iniquitatem *Psal. 74.* locutus est in excelsum: nec non aduersus eos, quicumque adulterare vera dogmata cognoscuntur; & quod summum est, Dominum nostrum Iesum Christum non confitentur ex sancta Maria virgine Dei genitrice incarnatum nostra carne, & per omnia secundum nos factum peccatum propter salutem nostram: quod ab omnibus qui recte crediderunt & credunt, intelligi & dici omnes agnoscimus, quia hanc gratiam adepti sumus. Ergo quantum ad definitionem, quam etiam legi, nihil habeo in quo sanctum Concilium possim de mala secta culpæ. Si vero non propter fidem, sed propter alia quædam quasi non secundum regulas a sanctis trecentis decem & octo patribus in Nicæna vrbe prolata, facta sunt, quæstio nunc exorta est, hæc non vniuersalem debent tumultum facere, sed vestræ indigent examinatione pietatis. Vobis namque hæc inquirentibus, & sacras regulas relegendibus, bene noui quia correctionem causâ suscipiet. Nullus itaque iudicet, quia supra me, & ultra quam mihi conuenit, hæc locutus sum. Nam neque hæc ipsa dicerem, nisi coniurationem in vestræ pietatis syllabis positam formidarem, compellentem nos quæ vera sunt cum fiducia declarare. De his autem quæ in Alexandrina ciuitate facta vulgantur, hoc tantummodo dico, quia lamentatione digna sunt quæ gesta dicuntur, & si vera facta sunt, aut a Timotheo qui episcopus dicitur ordinatus, aut a quolibet alio, & sicut conscripta sunt in libellis pietati vestræ ab accusatoribus eius oblatis, ita contigerunt, indignos sacerdotio huiusmodi operarios esse dico. Vestrum est autem omnia disponere sapienter, & prouide huius mali impetum

cohibere, ne ulterius possit accidere. Igitur quæ de prædictis causis noui, atque dicere debui, hæc sunt. Quæ uero ipsius negotiis & omni mundo profutura sint, opto, si quid meæ orationes profint, ut Dominus Iesus Christus cuncta bona sua uestro imperio præstet, & nobis in se sperantibus longis temporibus uestrum custodiat principatum, dispensantem mansuete atque clementer & religiose quæ nostra sunt.

Alypius misericordia Dei episcopus metropolis Cæsareæ primæ Cappadociæ sanctæ Dei ecclesiæ, obediens his quæ pie mihi a uestra potestate præcepta sunt, hæc meis scriptis insinuauit.

Vuius episcopus Nyssenus similiter.

LI.

EPISTOLA EPISCOPORVM
SECUNDÆ CAPPADOCIÆ,

AD LEONEM IMPERATOREM.

Piissimo & Christianissimo, & amabili imperatori, semper Augusto Leoni, Patricius, Eustathius, Nebulius, Theodosius, Aristomachus, Cyrus, Ambrosius, Patrophilus, episcopi secundæ Cappadociæ.

IN TENTIO pia, & studium quod circa rectam fidem geritis, munus Romanorum uobis contulit principatum, o sacratissime & Christo amabilis imperator. Quam fidem in utroque conseruans, vis equidem sanctas ecclesias esse, & eas augeri, nec non unumquemque ad fidem rectam, quam a prima iuuentute serenitas uestra seruaui, adducere, quamque etiam uobis nunc tempus est aperte omnibus explanare. Quia uero nostram sententiam, quid sapiamus, sacris literis manifestare sanxistis, & agnoscere uolulistis, quid de sancto Calchedonenfi Concilio sentiamus, & de his quæ Alexandria gesta dicuntur: conuocatis in unum sanctis episcopis secundæ Cappadociæ, hoc egimus. Conuenientes enim in unum una cum clericis, primum quidem pro uita uestræ tranquillitatis orauimus ad custodiam sanctarum ecclesiarum, nec non ipsius rectæ & uenerabilis fidei, & pace undique per uictoriam cunctarum gentium longius propaganda. Relectis autem precibus ex utraque parte uobis oblatis, hoc est, a sanctissimis episco-